

กาดหมั้ว

กาดหมั้ว ไม่ใช่กาดหมั้ว หมั้วกับหมั้วคนละคำ คนละความหมาย
ออกเสียงก็ไม่เหมือนกัน ในภาษาไทยล้านนาและเข้าใจว่าใกล้เคียงกัน
แยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่างหมั้วกับหมั้วชัดเจน แต่ในภาษาไทยกลางไม่แยก
จะเขียนหมั้วหรือหมั้วก็ออกเสียงหมั้ว ๆ ว่าหมั้ว
กาดหมั้วเลยกลายเป็นกาดหมั้ว

หมั้วหมายถึงคับคั้ง คลาคล่ำ มาชุมนุมกัน อย่างเวลาน้ำลดลงไปเรื่อย ๆ ปลาหมั้ว
หมั้วกันอยู่ตรงท้องน้ำ เวลาบิ่บอยลามาแห่ คนก็หมั้วกันทั้งงานบิ่บอย
ลองเอาคำว่าหมั้วเข้าแทนที่หมั้ว ความหมายมันออกไปในทางไม่ค่อยดี อย่างคำว่า
คนหมั้วกัน เหมือนกันว่าคนกลุ่มนั้นกำลังจะทำอะไรสักอย่างที่ไม่ดี

กาดหมั้วก็เหมือนกัน ให้ความรู้สึกไม่ค่อยดี หมั้ว ๆ เหมือน ๆ ว่าในกาดหรือตลาดแห่ง
นั้นหมั้วชั้ว เอาอะไรก็ไม่รู้มาขายกันหมั้ว ๆ ไม่มีระเบียบ ยุ่งเหยิง

ภาคหมั่วในภาพเป็นภาคจำลองไม่ใช่ของจริง ภาคหมั่วจริง ๆ ในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากมาย ความหมายที่แท้จริงของภาคหมั่วก็คือตลาดสดนั่นเอง ตลาดสดในอดีตอาจมีสี่ส้านบรรยากาศอย่างในภาพ มีแม่ค้าขายสวยเกล้าผมมวยเหน็บดอกเอื้องนั้งขายข้าวควบข้าวแต่นข้าวค้อ ขายอ้อยล้อมอ้อยเสียบหรือนึ่งขายบุหรีที่ม้วนแล้วอย่างมะเย็บสาวแม่ค้าคนพม่าเมืองมะละแหม่งที่เพลงของอ้ายจรัสเพินว่า นั่นคือสภาพชีวิต วิถีทางที่เป็นปกติของคนยุคนั้น แต่ว่าวันเวลาไม่เคยหยุดนิ่งอยู่ที่เดิม กาลเวลาเคลื่อนไป สรรพสิ่งก็ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไป จะบังคับให้ตลาดสดทุกแห่งพลิกคืนไปสู่สภาพเดิม ๆ ก็คงไม่ได้แต่หลาย ๆ คนก็ยังหวนหาอาลัยสิ่งดีงามเก่า ๆ อยู่ ก็เลยเกิดการจำลองภาคหมั่วในวันเวลาอันล่วงแล้วขึ้นมา ปัจจุบันนี้มีหลายเจ้ารับจัดภาคหมั่วในงานต่าง ๆ บางเจ้ารักษาความเป็นภาคหมั่วไว้ได้ บางเจ้าจัดมาจัดไปกลายเป็นภาคมั่ว บางเจ้าก็ป้ายเบี่ยงเฉียงเฉงเป็นภาคโก้โก้ ฟังแต่ชื่อก็ขนลุก

ภาคหมั่วจริง ๆ ตามหัวเมืองไกล ๆ ยังมีเสน่ห์เดิม ๆ เหลืออยู่ เคยไปเห็นภาคหมั่วเมืองหงสาในลาว ภาคพุกสีที่หลวงพระบาง ภาคหมั่วที่เมืองยองประเทศพม่า ยังมีคนอยู่มานาหวานอยู่เต็มภาค เป็นพี่เป็นน้อง เป็นพวกเป็นหมู่อันเดียวกันทั้งคนซื้อคนขาย ไม่ค่อยได้เห็นแม่ค้าแม่ขายในภาคหมั่วเมืองไกลเหล่านั้นไม่ค่อยเครียดเหมือนแม่ค้าภาคหมั่วเมืองเรา ระบบดอกเบ็ญรายวันอาจไม่ระบาคอย่างบ้านเราเมืองเรากระมัง เขาเลยไม่เครียด

ที่ภาคหมั่วเมืองยองหลายปีมาแล้ว ได้พบปะและเรียนรู้อะไรต่อมิอะไรหลายอย่างที่สูญหายไปแล้วจากวิถีไทย จะเอามาจระไนก็ยาว ยังได้เห็นการแลกเปลี่ยนที่ไม่ต้องผ่านเงินตราเลย เช่นว่าเอาไข่ไก่มาแลกเปลี่ยน เอาเสื่อมาแลกเปลี่ยน เอาเสื่อมาแลกเปลี่ยน เอาฝั่มมาแลกเปลี่ยน สองอันหลังนี้กลอนพาไปจ๊ะ

ภาคหมั่วหรือตลาดสดแบบปัจจุบันก็มีเสน่ห์นะ มีชีวิตชีวาดี มีความคึกคักเคลื่อนไหว และมีกระแสรวดเร็วยุทธนแรงของระบบเงินตราธนบัตรที่พอสัมผัสได้ ข้าพเจ้าคนหนึ่งละที่ไปไหนมาไหนชอบไปตลาดสดมากกว่าเข้าห้าง ได้รู้ได้เห็น ได้พบปะสัมผัสสัมผัสส่วนจะสมมุติหรือไม่อันนี้ไม่รู้ว้อย มันมัน ข้าพเจ้าว่า ส่วนท่านผู้อื่นนับว่ามันเป็นหยิ่ง ของอันมันมันแลบมันมันขึ้นอยู่กับใจของแต่ละคน ท่านมันมันขึ้นห้างก็ขึ้นไปเทอะ แต่ขึ้นบ่อยไม่ค่อยดี ด้วยว่านายห้างทั้งหลายมักไม่ใช่คนสัญชาติไทย เงินไหลออกประเทศมาก ๆ ระวังระบบเศรษฐกิจจะพัง

เขียนเรื่องภาคหมั่ว มาลงที่ระบบเศรษฐกิจได้ยังไงก็ไม่รู้ ชักจะมั่ว

